

Senofonte

Le obiezioni dei soldati greci

Anabasi, I,7 5-8

ἐνταῦθα Γαυλίτης παρών, φυγάς Σάμιος, πιστὸς δὲ Κύρω, εἶπεν·
Καὶ μὴν, ὦ Κύρε,
λέγουσί τινες ὅτι πολλὰ ὑπισχνῆ νῦν διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ
εἶναι τοῦ κινδύνου προσιόντος, ἂν δὲ εὖ γένηται τι, οὐ
μεμνήσεσθαί σε φασιν· ἔνιοι δὲ οὐδ' εἰ μεμνήῳ τε καὶ βού-
λοιο δύνασθαι ἂν ἀποδοῦναι ὅσα ὑπισχνῆ. ἀκούσας ταῦτα
ἔλεξεν ὁ Κύρος· Ἄλλ' ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, ἀρχὴ
πατρώα πρὸς μὲν μεσημβρίαν μέχρι οὗ διὰ καῦμα οὐ δύναν-
ται οἰκεῖν ἄνθρωποι, πρὸς δὲ ἄρκτον μέχρι οὗ διὰ χειμῶνα-
τὰ δ' ἐν μέσῳ τούτων πάντα σατραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ
ἀδελφοῦ φίλοι. ἦν δ' ἡμεῖς νικήσωμεν, ἡμᾶς δεῖ τοὺς
ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγκρατεῖς ποιῆσαι. ὥστε οὐ τοῦτο
δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω ὅ τι δῶ ἐκάστῳ τῶν φίλων, ἂν εὖ
γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ ἔχω ἰκανοὺς οἷς δῶ. ὑμῶν δὲ τῶν
Ἑλλήνων καὶ στέφανον ἐκάστῳ χρυσοῦν δώσω.